இனிமையான குழந்தைகளே - இப்பொழுது நீங்கள் ஈஸ்வரிய பொக்கிஷத்தினால் வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஞானத்தின் பொக்கிஷத்தை கொடுத்து அனைவருக்கும் நன்மை செய்வதே உங்களின் கடமையாகும்.

கேள்வி: மாயாவின் கிரகச்சாரம் வருவதினால் குழந்தைகள் எந்த அதிசய விளையாட்டு விளையாடு கிறார்கள்?

பதில்: கிரகச்சாரம் பிடித்ததும் இவ்வளவு உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த அப்பா, டீச்சர், சத்குரு மூவரையும் மறந்து விடுகிறார்கள். நல்ல நல்ல நிச்சயபுத்தி உடைய குழந்தைகள் கூட நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று கூறுவது அதிசயமாக இருக்கிறது. வியக்கும் வகையில் கேட்டு மற்றவர்களுக்கு கூறி, பிறகு ஓடியும் போகிறார்கள். இன்று மம்மா, பாபா என்று சொல்பவர்கள் கூட நாளை காணாமல் போகிறார்கள். தெரிவதே இல்லை. ஆனாலும் அனைவரும் வருவார்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். ஏனென்றால் அனைவருக்கும் சரணாகதி ஒரு தந்தையிடம் தான் கிடைக்கிறது.

பாட்டு: ஓம் நமச்சிவாய...........

ஓம் சாந்தி. இந்த பாடலை குழந்தைகள் நேரத்திற்கு ஏற்ப கேட்கிறார்கள். தன்னுடைய பரலௌகீக தந்தையை நினைக்கிறார்கள். யாரிடமிருந்து சிறிதாவது சுகம் கிடைக்கிறதோ அவரைத்தான் எப்போதும் நினைக்கிறார்கள். பனாரசில் சிவனுடைய கோவில் இருக்கிறது. அங்கே நிறைய பேர் செல்கிறார்கள். நிராகார தந்தையையும் நினைக்கிறார்கள். லஷ்மி நாராயணனை அனைவரும் நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவருடைய ராஜ்யத்தில் சுகம் இருந்தது. அதனால் தான் ராஜா-ராணிக்கு மகிமை இருந்தது. ஓ, கடவுளே என முழு உலகமும் இருந்தது. அவர் ஒருவரே உலக தந்தை வேறு யாரும் உலக தந்தை இல்லை. உலக தந்தை நிராகார் கடவுள் அவர் ஒருவரைத்தான் அவதரிப்பவர், அதாவது (ரீஇன்கார்நேஷன்) அவதாரம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஒரு தந்தைக்குத் தான் தனக்கென்று சூட்சும மற்றும் ஸ்தூல உடல் இல்லை. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரருக்குக் கூட சூட்சும உடல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அவதாரம் என்று கூற மாட்டார்கள். அவதாரம் என்ற வார்த்தை மிகவும் உயர்ந்ததாகும். அவர் அனைவருக்கும் தந்தையாகவும், அனைவருக்கும் சுகம் கொடுக்கக் கூடிய பதீத பாவனராக இருக்கிறார். அனைத்து மனித ஆத்மாக்களும் முதலில் சதோபிரதானமாகவும் பிறகு சதோ, ரஜோ, தமோ நிலையிலும் வருகின்றது. அவர்கள் பதீதமாகி துக்கம் அடையத்தான் வேண்டும். அனைவரும் மறுபிறவி எடுக்கிறார்கள் அல்லவா? பிரம்மாவிற்கும் மனிதன் என்றும் விஷ்ணுவின் இரட்டை ரூபமான லஷ்மி நாராயணனையும் மனிதன் என்று கூறலாம். எனவே அவர்களைக் கூட நாம் அவதாரம் என்று கூற முடியாது. ஒரு தந்தைக்கு மட்டும் தான் அவதாரம் என்று கூற முடியும். தந்தை குழந்தைகளுக்கு ஆஸ்தி வழங்குவதற்காகவே வருகிறார். முழு உலகமும் பதீதமாகும் போது தான் வருகிறார். எந்த மனிதர்களாக இருந்தாலும் அனைவரும் இறை தந்தையின் படைப்புகள் ஆவர். வேறு வேறு பெயர் உருவத்தினால் அனைவரும் இறை தந்தை என்றே கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் புத்தியும் அந்த தந்தையை நினைவு செய்கிறது. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை நினைக்கிறார்கள் என்று கூற முடியாது. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை தந்தை என்று கூற முடியாது. ஒரு படைப்பவரை மட்டுமே தந்தை என்று கூற முடியும். சங்கமயுகம் வரும் போது அனைத்து மனித ஆத்மாக்களும் பதீதமாகி விடுகிறார்கள். அப்போது கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் கலியுகத்தை சத்யுகமாக மாற்றுவதற்காக தந்தை அவதாரம் எடுக்கிறார். படைக்கக் கூடியவர் அல்லவா? பிரம்மா மூலமாக ஸ்தாபனை செய்வதாகவும், சங்கர் மூலமாக வினாசம், விஷ்ணு மூலமாக பாலனை செய்வதாக காண்பிக்கிறார்கள். பாரதத்தில் தான் வருகிறார். சிவராத்திரியும் பாரதத்தில் தான் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் சிவனின் பெயர், ரூபம், தேசம், காலம் என்ன என்று தெரியவில்லை. என்னை அறியாததால் சர்வவியாபி என கூறுகிறார்கள் என பாபா கூறுகிறார். என்னை மிகவும் நிந்திக்கிறார்கள். இதனால் பாரதவாசிகள் மொத்தமாக பதீதமாகி விட்டார்கள். பாரதத்தில் அனைவரும் பதீத ஆத்மாக்களாக மாறும் போது தான் மீண்டும் நான் வருகிறேன். கலியுகத்தில் யாருமே புண்ணிய ஆத்மா பவித்ர ஆத்மாவாக இருக்க முடியாது. பவித்ர உலகத்தில் பவித்ர ஆத்மாக்கள் வசிக்கிறார்கள். அதற்கு சம்பூர்ண நிர்விகார உலகம் என்று பெயர். அதனுடன் ஒப்பிடும் போது கலியுகம் விகார உலகம். கலியுகத்தின் முடிவு மற்றும் சத்யுகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு சங்கமம் என்று பெயர். துவாபர் மற்றும் திரேதாவை இணைக்க மாட்டார்கள். முடிவு என்றால் முழு உலகத்தின் முடிவு மற்றும் சத்யுகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு தான் சங்கமம் என்று பெயர். சத்யுகம் பாவனமான உலகம் ஆகும். பிறகு கலைகள் குறைந்து கொண்டே போகிறது. சத்யுகம்

திரேதாவிற்கும் கூட ஒன்றுக்கு ஒன்று சமம் என கூற முடியாது. என்னை குழந்தைகள் வரிசைக் கிரமத்தில் தான் தெரிந்திருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் தான் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது. ஏனென்றால் மாயை எதிரில் நிற்கிறது, அடிக்கடி மறக்க வைக்கிறது என பாபா கூறுகிறார். ஆம், பிரம்மாவின் குழந்தைகள் சிவனுடைய பேரக் குழந்தைகள் என்கிறார். இவ்வாறு கூறியிருந்தும் கூட மறந்து போகிறார்கள். அறியாமையில் இந்த விஷயங்களை ஒரு போதும் மறக்க மாட்டார்கள். இங்கே எதிரிலேயே நாங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் இல்லை என கூறுகிறார்கள். ஒரேயடியாக மறந்து போகிறார்கள் பிறகு எப்போதும் நினைவே வராத அளவிற்கு மறந்து போகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய அதிசயம் ஆகும். சொர்க்கத்தை உருவாக்கக்கூடியவர் பரம்பிதா பரமாத்மா மற்றும் நரகத்தை உருவாக்கக்கூடியவர் மாயா இராவணன் என்பது பாரதவாசிகள் அறிகிறார்கள். பிறகு இரண்டு விஷயங்களையும் மறந்து போகிறார்கள். தந்தையையும் அறியவில்லை. இராவணனையும் அறியவில்லை. சிவனை பூஜிக்கிறார்கள். இராவணனை எரிக்கிறார்கள். ஆனால் யாரை பூஜிக்கிறார்களோ அவருடைய தொழில், வாழ்க்கை வரலாறு எதையும் அறியவில்லை என்பது அதிசயமாக இருக்கிறது. இராவணனை எரிக்கிறார்கள். எரிப்பவர்களுக்கும் இராவணன் என்றால் என்ன என்று தெரியாது. இராஜா இராணி எப்படியோ அப்படியே பிரஜைகள். இதில் அனைத்து மனிதர்களும் வந்து விடுகிறார்கள். அனைவரும் கீழான புத்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். யார் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க வருகிறார்களோ அவர்களை (ரீஇன்கார்னேஷன்) அவதாரம் என்று கூற முடியாது என பாபா புரிய வைக்கிறார். ஒரு தந்தை மட்டுமே அவதரிக்கிறார். ஆனால் பாரதவாசிகள் மறந்து போகிறார்கள். பரம்பிதா பரமாத்மாவிற்குப் பூஜை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர் எப்போது வந்தார், என்ன செய்தார் என அறியவில்லை. தந்தையையோ, படைப்பினுடைய முதல், இடை, கடைசியையோ அறியவில்லை. தேவி, தேவதைகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறியவில்லை. ஆகையால் தான் துக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். பாரதவாசிகள் முதலில் எவ்வளவு சுகமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். முற்றிலும் உலகத்திற்கே அதிபதியாக இருந்தார்கள். இப்போது அந்த பாரதவாசிகள் நாம் அனைவரும் பாவனமாக உயர்ந்தவர்களாக இருந்தோம் என அறியவில்லை. ஒருவேளை இருந்திருந்தால் மீண்டும் எப்படி மாறுவது, எதுவும் அறியவில்லை. இது அதிசயமாக இருக்கிறது. தந்தை எவ்வளவு தெளிவாகப் புரிய வைக்கிறார். யாருக்கு புரிய வைக்கிறார். என்னுடைய குழந்தைகளுக்குத் தான் புரிய வைக்கிறேன். குழந்தைகளுக்கு முன்பு தான் வெளிபடுவேன். ஆனால் குழந்தைகளும் வெளிப்பட வேண்டும். மம்மா, பாபா என்று கூறிவிட்டு மறந்து போகிறார்கள். இது அதிசயமாக இருக்கிறது. அஞ்ஞான காலத்தில் ஒரு போதும் தந்தை டீச்சர், குருவை மறப்பதில்லை. இங்கே இந்த பாரலௌகீக தந்தை எவ்வளவு பெரியவராக இருக்கிறார். அனைவரின் துக்கத்தையும் நீக்குகிறார். அவரை மறந்து போகிறார்கள். அப்போது தான் ஆச்சரியப்படக் கூடிய வகையில் கேட்டு, கூறி ஐயோ, மாயாவே! நீ, எவ்வளவு வலிமையாக இருக்கிறாய் எனக் கூறப்படுகிறது. எல்லையற்ற தந்தையினுடையவராகி, ஆசிரியர் என புரிந்துக் கொண்டு அவரிடம் படித்து பதீத பாவனர், சத்குரு என உறுதியாக புரிந்துக் கொண்ட பிறகும் மூவரையும் மறந்து போகிறார்கள். ஒருவரை மறந்தால் மூவரையும் மறந்தது தான். ஒருவரை நினைத்தால் மூவருமே நினைவில் வருவார்கள். ஏனென்றால் இந்த மூவரும் இணைந்திருக்கிறார்கள். தானே தந்தை டீச்சர், சத்குரு என்றாலும் மிகச் சரியாகவே இருக்கிறார். நான் தந்தை, உங்களை நிச்சயமாக என்னுடைய பரந்தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். நான் உங்களுடைய ஆசிரியர், உங்களை படிக்க வைத்து நிச்சயமாக இராஜாக்களுக்கு ராஜாவாக மாற்றுவேன். நான் சத்குரு குழந்தைகாளாகிய உங்களை வரிசைக் கிரமத்தில் முயற்சிக்கேற்ப அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வேன் எனக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு உறுதி அளிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட தந்தையையும் மறந்து விடுகிறார்கள். மாயையின் கிரகச்சாரம் இந்த அளவிற்கு இருக்கிறது. இப்போது தந்தை என்கிறார்கள். நாளை எங்களுக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். இவ்வாறு நடக்கிறது. ஆம், சிலர் கடைசியில் வந்து சொத்து அடைவார்கள். கிரகச்சாரம் போய்விட்டால் வந்து விடுவார்கள். இவ்வாறு நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வினாசம் நடக்கும். பிறகு யாரை சரணடைவார்கள். அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கக் கூடிய வள்ளல் ஒருவர் தான். அனைவரையும் சரணத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியவர். அனைவரும் வந்து தலை வணங்குவார்கள். ஆனால் அச்சமயம் என்ன செய்ய முடியும்? பிறகு இவ்வளவு கூட்டம் ஒன்றாக வர முடியாது போன்று நடக்கும். இந்த விளையாட்டு மிகவும் அதிசயமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு கூட்டம் வந்து என்ன செய்வார்கள்? பிறகு வினாசம் சீக்கிரமாகவே எதிரில் வரும். என்னை நினையுங்கள். இப்போது வீட்டிற்குப் போக வேண்டும் என்று பாபா கூறுவது கேட்கும். மற்றபடி சந்திப்பதால் என்ன நன்மை. நல்லது,

யாராவது வெளிநாட்டில் இருந்தாலும் கூட தந்தையை நினையுங்கள். விகர்மம் வினாசம் ஆகும் என பாபா டைரக்ஷன் கொடுக்கிறார். கடைசி நினைவிற்கு ஏற்ப நிலையை அடைவோம். அனைவருக்கும் செய்தி கிடைக்கத்தான் வேண்டும். ஒரே இடத்தில் இவ்வளவு ஒன்றாக சந்திக்க முடியாது. ஆனால் நாடகம் மிகவும் அதிசயமாக இருக்கிறது. தந்தை வந்திருக்கிறார் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்து போகும். கிறிஸ்துவர்கள் அனைவரும் போப்பை சந்திப்பதில்லை. அனைவரும் வந்து சேர முடியாது. அனைவரையும் விடுவித்து அழைத்து செல்வதற்காக தந்தை வந்திருக்கிறார் என்பது கடைசியில் தெரிந்து போகிறது. எவ்வளவு பெரிய வினாசம் நடக்கப் போகிறது. ருத்ர மாலை எவ்வளவு வலிமையானது. அதைப் பார்க்கையில் விஷ்ணுவின் மாலை சிறியதாக இருக்கிறது. இந்த மாலையில் அனைத்தும் விஷ்ணுவினுடையதாகும் என நீங்கள் கூறுவீர்கள். முதன் முதலில் மனிதர்களின் கிரேட் கிரேட் கிராண்ட் ஃபாதர் பிரம்மா தான். பிரம்மா தான் விஷ்ணுவாக மாறுகிறார். விஷ்ணுவின் இரட்டை வடிவம் லஷ்மி நாராயணன். இது மிகவும் அதிசயமான விஷயம் ஆகும். இதை நினைத்துக் கொண்டே இருந்தால் குஷியும் இருக்கும். அவதாரம் என்று ஒரு தந்தைக்கு மட்டும் தான் கூறப்படுகிறது. ஏனென்றால் அவருக்கு தனக்கென்று உடல் இல்லை. மற்ற அனைவருக்கும் அவரவருக்கென்று சரீரம் இருக்கிறது. பாபாவோ சரீரத்தை லோன் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு அவரவருக்கென்று சரீரம் இருக்கிறது. லோன் எடுக்கக்கூடியது மற்றவர்களுடையதாகும். எந்த ஆத்மாவும் லோன் எடுக்கிறேன் என்று கூறாது. என்னுடைய உடல் என ஆத்மா தான் கூறுகிறது. சிவபாபா இது என்னுடைய உடல் எனக் கூற முடியாது. அவர் குழந்தைகளுக்கு ஞானம் கொடுப்பதற்காகவும் யோகா கற்பிப்பதற்காகவும் ஆதாரமாக மட்டும் எடுக்கிறார். தந்தை ஆதாரமாக எடுத்துள்ளார் என குழந்தைகள் அறிகிறார்கள். இருப்பினும் அடிக்கடி மறந்து போகிறார்கள். தேக உணர்வில் வந்து விடுவதால் அந்த மதிப்பு மறந்து போகிறது. பாபா யார் என புரிந்துக் கொண்டால் அவருடைய கட்டளைப்படி நடப்பார்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத் கேட்க வேண்டும். ஆனால் மாயை மறக்க வைத்து விடுகிறது. ஒரு நேரம் ஸ்ரீமத் படியும் ஒரு நேரம் அசுர வழிப்படியும் நடக்கிறார்கள். ஒரு நேரம் அந்த பக்கம் சுமையாகவும் இது லேசாகவும் இருக்கிறது. சில நேரம் இந்த வழிப்படி, சில நேரம் அந்த வழிப்படி. ஒரே சிவபாபாவின் வழிப்படி நடந்துக் கொண்டிருந்தால் சரி, மேலேயும் ஏறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் தனது வழிப்படி நடக்கிறார்கள். பாபா கொடுக்கின்ற டைரக்ஷனை நிச்சயமாக அமல் படுத்த வேண்டும். பிறகு என்ன நடந்தாலும் நாடகத்தில் இவ்வாறு இருந்தது என்பார்கள். ராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆக வேண்டும். இதில் சிறிதும் வித்தியாசம் ஏற்படாது. சந்திப்பதற்காக பலர் வருகிறார்கள். பிறகு வீட்டிற்கு சென்றதும் முடிந்தது. முழுமையான நிச்சயத்தோடு வருவதில்லை. சிலருக்கு 5 சதவீதம் நிச்சயம். சிலருக்கு 15 சதவிதம். அறியாமை காலத்தில் இவர், எனது சித்தப்பா, மாமா என்று தெரிய வந்த பிறகு சந்தேகம் ஏற்படாது. இங்கேயோ மாயை சந்தேகத்தில் கொண்டு வந்து விழ வைக்கிறது. நிச்சயமே ஏற்படவில்லை. நிச்சயம் இருந்துக் கொண்டிருக்கும் போதே காணாமல் போய் விடுகிறார்கள். அதிசயம் அல்லவா! இவர் ஒருவரே தந்தை, டீச்சர், சத்குருவாக இருக்கிறார். ஒவ்வொருவரும் வரிசைக் கிரமத்தில் முயற்சிக்கேற்ப போன கல்பத்தைப் போலவே ஆஸ்தியை எடுக்கிறார்கள். போன கல்பத்தில் யார் எவ்வளவு ஆஸ்தி எடுத்தார்களோ ஒவ்வொருவருக்கும் அதே நடிப்பு நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இச்சமயம் நாம் பிராமணர்களின் மாலையை உருவாக்க முடியாது. ஏனென்றால் கிரகச்சாரம் வந்ததும் துண்டிக்கப்படு கிறார்கள். பிறகு பிரஜைகளின் மாலையில் வந்து விடுகிறார்கள். பிரஜையில் கூட சிலசமயம், அப்படி, சிலசமயம் இப்படி. நிச்சயமாக மாலை இருக்கிறது. ருத்ர மாலை மற்றும் விஷ்ணு மாலை-அது ஆத்மாக்கள் மாலை. அது மனிதர்கள் மாலை ஆகும். இதை புரிந்துக் கொள்ள மிகவும் விசாலமான தெளிவான புத்தி வேண்டும். ஸ்ரீமத் மீது முழுமையாக கவனம் கொடுக்கக் கூடிய நன்றியுள்ளவர்கள், கட்டளைக்குக் கீழ் படிந்தவர்கள் வேண்டும். சிவபாபாவிற்கு எவ்வளவு பெரிய சேவை இருக்கிறது. பதீத பாவனா வருங்கள் என அழைக்கிறார்கள். பாபா பாவனமான உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். அதுவே மீண்டும் பதீதமாகின்றது. பிறகு அவர்களைப் பாவனமாக்குவதற்காக தந்தை வரவேண்டியிருக்கிறது. இச்சமயம் எவ்வளவு அதிசயமான நடிப்பு இருக்கிறது. ஆகையால் அர்ப்பணம். இச்சமயம் பரம் பிதா பரமாத்மாவின் பாகம் நடக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு தான் நம்பர் ஒன் நினைவு சின்னம் இருக்கிறது. யார் அனைத்தையும் செய்கிறார்களோ அவர்களின் ஜெயந்தி கொண்டாடுகிறார்கள். யார் உருவாக்கப் படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு எவ்வளவு மகிமை செய்கிறார்கள். மற்றபடி இச்சமயம் மனிதர்கள் அனைவரும் பதீதமாக பிரஷ்டாச்சாரிகளாக இருக்கிறார்கள். சத்யுகத்தில் உயர்ந்தவர்களாக சொர்க்கத்தினராக இருந்தனர். எவ்வளவு இரவு பகல் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்போது நாம் சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி

அடைகிறோம். இப்போது நாம் எதைக் கொண்டாட வேண்டும்? பக்தி மார்க்கத்தில் தான் கொண்டாடுகிறார்கள். இச்சமயம் ஸ்ரீமத் படி நீங்கள் மிகவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். சேவையும் செய்ய வேண்டும். இந்த படக் கண்காட்சிகள் மூலம் புரிய வைக்க கூடிய பழக்கம் நன்கு வெளிப்படுகிறது. ஈஸ்வரிய சேவையில் குழந்தைகள் முழுமையாக கவனம் கொடுக்க வேண்டும். யார் ஈஸ்வரிய பொக்கிஷத்தில் வளர்கிறார்களோ அவர்கள் முழுமையாக சேவை செய்ய வேண்டும். அப்போது சீக்கிரம் சீக்கிரமாக மனிதர்களுக்கு நன்மை நடந்து விடும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. ஏறும் கலையில் செல்வதற்காக ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத் படி நடக்க வேண்டும். பாபாவை யதார்த்தமாக புரிந்துக் கொண்டு ஆத்ம அபிமானியாகி முழுமையாக மதிப்பு வைக்க வேண்டும்.

2. ஈஸ்வரிய சேவையில் முழுமையாக கவனம் கொடுங்கள். நினைவினால் புத்தியை தூய்மையாகவும விசாலமாகவும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வரதானம்: ஆசிரியராவதுடன் இரக்க மனதின் பாவனை மூலமாக மன்னிக்கக் கூடியவராகி மாஸ்டர் இரக்கமுடையவர் ஆகுக.

அனைவரின் ஆசீர்வாதங்களை அடைய வேண்டும் என்றால் ஆசிரியர் ஆவதன் கூடவே மாஸ்டர் இரக்கமுடையவர் ஆகி மன்னிக்க வேண்டும், இந்த மன்னிப்பதே கற்பிப்பதாகும். கற்பிப்பவராக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மன்னிக்கவும் வேண்டும். இந்த சம்ஸ்காரத்தினால் தான் அனைவருக்கும் ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்க முடியும். இப்பொழுதிலிருந்து ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்கக் கூடிய சம்ஸ்காரத்தை உறுதியாக்கிக் கொண்டால் தங்களின் ஜட சிலைகளிடமிருந்தும் கூட ஆசீர்வாதங்களை அடைந்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். இதற்காக ஒவ்வொரு அடியும் ஸ்ரீமத்படி நடந்து ஆசீர்வாதங்களின் பொக்கிஷத்தை நிரப்பிக் கொள்ளுங்கள்.

சுலோகன்: யாருடைய பை (புத்தி) பரமாத்மாவின் ஆசீர்வாதங்களால் நிரம்பியிருக்கிறதோ அவரிடம் மாயை வரமுடியாது.